19 Ιουλίου 2020

«Μάγεψε» το κοινό ο Λεωνίδας Καβάκος στην εμφάνιση του στην Επίδαυρο..ΕΙΚΟΝΕΣ

Ο γκιώνης φάνηκε να συναγωνίζεται τον Λεωνίδα Καβάκο κατά την είσοδο του στο θέατρο της Επιδαύρου στην επίσημη πρώτη του Φεστιβάλ Αθηνών για φέτος το καλοκαίρι, σε συνθήκες κορονοιου. Ίσως γι αυτο το βιολί του, ο ίδιος, τα κομμάτια του Μπαχ που επέλεξε να ακουστούν φάνταζαν σαν πραγματική θεραπεία στα μέρη που ήταν, μάλιστα, αφιερωμένα στον Ασκληπιό αφού εκεί ήταν το ομώνυμο ιερό του.

Στεκόμενος σε όλη τη διάρκεια του μαγικού του σόλο στη θυμέλη, αντλώντας ενέργεια από αυτό το αιώνιο κέντρο του αρχαίου θεάτρου, μας έπαιξε «σονάτες και παρτίτες για σόλο βιολί» του 1720 με ένα βιολί, κατευθείαν φερμένο από την ίδια περίοδο-ένα στραντιβάριους του 1734 που μόνο κορυφαίοι βιολονίστες όπως ο Καβάκος μπορούν να χειριστούν με τέτοια δεξιοτεχνία και επάρκεια. Μαθηματικά και μουσική, είναι, άλλωστε, τα δυο στοιχεία που χαρακτήριζαν τον Μπαχ και ήταν αυτά που αναδεικνύονταν με πλήρη αρμονία στην εκπληκτική ερμηνεία του Λεωνίδα Καβάκου.

Ήταν μάλιστα από τις ελάχιστες φορές που ο κόσμος ούτε καν αντιδρούσε όπως συμβαίνει συνήθως κατά τη διάρκεια παραστάσεων, μαγεμένος από το βιολί το οποίο ακουγόταν στο φυσικό του ήχο, χωρίς βελτιώσεις, και με μοναδική “παραφωνία” τον συναγωνισμό των τριζονιών. Ανάμεσα σε σειρές από κεριά-σαν να βρισκόμασταν σε νυχτερινή παράκληση-ο Καβάκος στεκόταν σαν μοναδικός μύστης μιας παράξενης τελετουργίας, εντελώς θρησκευτικής, έχοντας αναλάβει το καθήκον να μας θεραπεύσει. Ίσως για αυτό επέλεξε τρεις σονάτες γραμμένες σε μια φόρμα σονάτας της εποχής του μπαρόκ που έχει επικρατήσει να ονομάζεται «εκκλησιαστική σονάτα»: αποτελείται από τέσσερα μέρη, από τα οποία το πρώτο είναι σε αργό τέμπο, για να το διαδεχτεί ένα μέρος γρήγορο, εναλλαγή που τηρείται και στα επόμενα δύο. Ειδικά στο δεύτερο και το τρίτο μέρος ο Καβάκος φαινόταν να έχει κυριολεκτικά αφομοιωθεί από τη δύναμη της μουσικής που ο ίδιος άφηνε να ακουστεί στον χώρο-από το τέμπο, τη δύναμη, τον ρυθμό. Οι φροντισμένοι φωτισμοί της Ελευθερίας Ντεκώ φρόντιζαν, επίσης, να εναλλάσσουν τα χρώματα αλλά και να πολλαπλασιάζουν αρμονικά τα είδωλα του κορυφαίου διεθνούς σολίστ στην ορχήστρα.

Μετά την εκφραστική δύναμη του μοναδικού σόλο ο Καβάκος “έσβησε” την ερμηνεία του απαλά σαν χάδι στέλνοντας ένα αόρατο αγκάλιασμα προς τον κόσμο. Στο τέλος χειροκροτήθηκε θερμά από το κοινό σε ένα μοναδικό standing ovation- και χρειάστηκε να βγει τρεις φορές για να κοπάσουν τα χειροκροτήματα. Την τελευταία, μάλιστα, φορά φρόντισε να κλείνει ευλαβικά το γόνυ σε ένδειξη σεβασμού και ταπεινότητας προς τον χώρο.

Η μοναδική αυτή ερμηνεία έγινε παρουσία της εξοχοτάτης Προέδρου της Δημοκρατίας Κατερίνας Σακελλαροπούλου η οποία εισήλθε στο θέατρο συνοδεία της Υπουργού Πολιτισμού κ. Λίνας Μενδώνη και της καλλιτεχνικής διευθύντριας του φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου Κατερίνας Ευαγγελάτου. Παρούσα και η πρώην υπουργός τουρισμού κ. Όλγα Κεφαλογιάννη, ο συνθέτης Μίνως Μάτσας, ο σκηνοθέτης Μιχαήλ Μαρμαρινός, ο Πρόεδρος του Ιδρύματος Ωνάση κ. Αντώνης Παπαδημητρίου, η σύζυγος του και διευθύντρια Πολιτισμού του Ιδρύματος Ωνάση κ. Αφροδίτης Παναγιωτάκου και πολλοί εκπρόσωποι των γραμμάτων και των τεχνών. Πολλά συγχαρητήρια αξίζουν στο φεστιβάλ που κατάφερε να τηρήσει τα μέτρα λόγω συνθηκών-αποστάσεις, ελέγχου μάσκας κλπ-δίνοντας μπουκαλάκια με νερό στην είσοδο στον κόσμο και αντισηπτικά αποδεικνύοντας πως η τέχνη τελικά βρίσκει τρόπους να αντιστέκεται ακόμα και στις πιο δύσκολες καταστάσεις.

Πηγή: briefingnews.gr